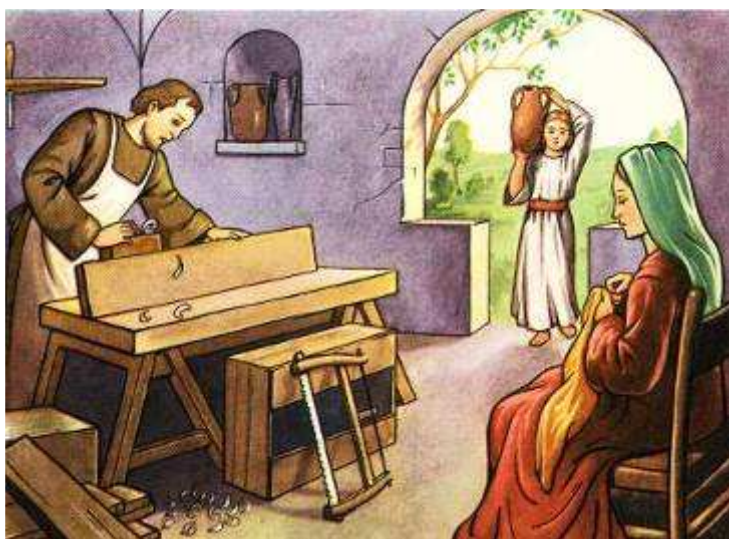

JEŽÍŠOVO DĚTSTVÍ

O Ježíšově dětství toho mnoho nevíme. Víme jen tolik, že bydlel v Nazaretě, ve vesnici, kde byla doma Panna Maria, a že by velmi poslušný. Když zemřel zlý král Herodes, Svatá Rodina se mohla klidně vrátit z Egypta, kam utekla před Herodovými vojáky. Když svatému Josefovi Boží anděl donesl do Egypta zprávu, že zlý král zemřel, Josef se velmi rozmýšlel, má-li se vrátit do Betléma. Co kdyby Herodův syn byl právě tak zlý jako jeho otec? Proto se nakonec rozhodl, že se raději vrátí do Nazaretu, který do říše Herodovy nepatřil. A tak se stalo, že Ježíš mohl prožívat nejhezčí léta svého života v rozkošné domovině.

Na obrázku vidíme, jak Svatá Rodina prožívala své dni: Panna Maria právě zašívá Ježíšovi šaty, svatý Josef hobluje kus dřeva. Je tesař a pracuje pro lidi z vesnice. Ježíš mezitím pomáhá rodičům a rád poslušně vykoná, cokoli mu Panna Maria nebo svatý Josef nařídí.

Malý Ježíš měl také malé kamarády. Nazaretské děti si s ním rády hrály. Ježíš se vždycky nejdříve zeptal maminky a teprve potom si šel ven hrát. Chlapci ho rádi poslouchali. Uměl říkat samé dobré věci. Byl vůbec nejlepší kamarád, jakého si mohli přát. Nikdo nebyl lepší než on.

Ježíš také chodil do školy. Ve vsi byl starý učitel, který učil děti psát a číst ve svatých knihách. Když se ho učitel zeptal, Ježíš hned vstal a předčítal z Písma svatého to, co o něm předpověděli proroci. Věděl, co ta místa znamenají, a proto se modlil: „Nebeský Otče, dej, abych mohl brzy říci všem lidem, že jsem tvůj Syn a že jsem přišel, abych je spasil od hříchů.“

Když zapadlo slunce za nazaretskými pahorky, sešla se Svatá Rodina k modlitbě. Modlili se obráceni obličejem k dalekému Jeruzalému, kde byl Boží chrám. Ježíš při tom říkával ve svém srdci: „Můj Otče, ať tvé jméno je vždy chváleno; přijď tvé království; tvá vůle se staň!“

Když bylo Ježíšovi dvanáct let, vzali ho Josef a Maria poprvé na pouť do Jeruzaléma. Putovat do svatého města, kde stál nádherný a ohromný Boží chrám, byla pro Ježíše veliká radost. Vstal velmi brzy a po celou cestu si nenaříkal na únavu, přestože to byla cesta velmi dlouhá a šlo se pěšky.

Konečně došli do chrámu. Mezi nádhernými budovami a v dlouhých sloupořadích bylo mnoho lidí. Ježíš měl radost, když svatý Josef, ještě než vstoupili, dal almužnu žebrákovi, který tam seděl. Panna Maria zatím Ježíšovi ukazovala všechnu tu nádheru kolem, kterou ještě nikdy neviděl. Ukázala mu také velký oltář, na němž kněží skoro neustále spalovali oběti pro Boha.

Rodiče po několika dnech strávených v Jeruzalémě se vydali na cestu domů, do Nazaretu. Jak se však ulekli, když po celodenní cestě zjistili, že Ježíš v celém průvodu poutníků nikde není! Ptali se všech, ale nikdo ho neviděl, nikdo neuměl poradit. Plni starostí se tedy Maria a Josef vrátili do Jeruzaléma.

Dva dni ho marně hledali, pak se vrátili do chrámu. Tam Ježíš seděl uprostřed mezi slavnými učiteli, poslouchal je a ptal se jich na to i ono. Když jim však sám vysvětlil některá obtížná místa z Písma svatého, staří učitelé se velmi divili a ptali se mezi sebou: „Kdopak asi je ten obdivuhodný chlapec?“

Když vyšli z chrámu, Panna Maria se zeptala Ježíše: „Synáčku, pročpak jsi nám to udělal?“ Ježíš odpověděl: „Po celý svůj život se musím starat o záležitosti svého nebeského Otce.“ Panna Maria pochopila, že chtěl říci: „Jednoho dne musím od vás odejít navždy, protože tak chce můj nebeský Otec.“

Když se navrátili do Nazaretu, Ježíš rodiče poslouchal jako dřív. Jednoho dne však svatý Josef zemřel. Dobrý svatý Josef jakoby byl Ježíšovi opravdu tatínkem. Když teď umíral, byl Ježíš a Maria u jeho lože. Josef byl nejšťastnější člověk na světě: mohl žít v jednom domě se dvěma největšími lidmi, jaké kdy země nosila, a starat se o ně.

Po smrti svatého Josefa Ježíš pokračoval v jeho práci. Bylo třeba starat se o domácnost. Ježíš uměl dobře pracovat, a proto dostával od lidí mnoho zakázek. Když Panna Maria viděla, že mnoho pracuje a že už je unavený, řkala: „Můj Synu, odpočiň si trochu. Tady jsem něco uvařila, najež se a napij!“ A Ježíš odpovídal: „Hned budu hotov, maminko.“ A oba byli šťastní.

Až se jednoho dne Ježíš rozhodl, že začne učit svůj národ... Jednou ráno zavolal Pannu Marii a řekl jí: „Maminko, musím odejít. Ty víš, že musím naučit všechny lidi, jak se mají dostat do nebe.“ A Maria odpověděla: „Ano, vím, že to Bůh od tebe chce.“ A Ježíš opustil svůj domov...

Panna Maria ho doprovodila až do městské brány v Nazaretu. A potom, když Ježíš sestupoval po zaprášené silnici, ještě dlouho mu mávala. Věděla, že se kolem Ježíše shromáždí lidé chudí a nešťastní, kteří touží po dobrotě. Ale znala také lidi zlé a věděla, že ho jednou ukřižují.